

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 49 EF — nationale retsfor skrifter, der forbyder foranstaltning af spil og væddemål uden bevilling, og som forbeholder en eventuel bevilling for én person for at beskytte almene hensyn og den offentlige sundhed — afslag på at meddele bevilling til en person (der driver virksomhed via Internettet), som allerede har en bevilling i andre medlemsstater, herunder i den medlemsstat, hvori vedkommende har hjemsted — fornyelse af en sådan bevilling uden udbud — tvingende almene hensyn

Konklusion

- 1) Artikel 49 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som foreskriver en eksklusivordning til fordel for én eneste udbyder for afholdelse og udbud af hasardspil, og som forbyder enhver anden erhvervsdrivende, herunder en erhvervsdrivende, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, via internettet at udbyde tjenesteydelser, som er omfattet af denne ordning, på den første medlemsstats område.
- 2) Artikel 49 EF skal fortolkes således, at ligebehandlingsprincippet og den forpligtelse til gennemsigtighed, som følger deraf, finder anvendelse på procedurerne for udstedelse og forlængelse af en bevilling til fordel for en eneudbyder inden for hasardspilområdet, for så vidt som det ikke drejer sig om en offentlig udbyder, hvis ledelse er underlagt direkte statslig kontrol, eller om en privat udbyder, hvis virksomhed er underlagt snæver kontrol fra de offentlige myndigheders side.

(¹) EUT C 197 af 2.8.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2010 — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd og Ladbrokes International Ltd. mod Stichting de Nationale Sporttotalisator (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene))

(Sag C-258/08) (¹)

(Artikel 49 EF — hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — udbud af hasardspil over internettet — lovgivning, der forbeholder en bevilling til én eneste erhvervsdrivende — afslag på udstedelse af en driftsbevilling til en erhvervsdrivende, der har bevilling i andre medlemsstater — begrundelse — proportionalitet — kontrol med hver enkelt konkret foranstaltning til gennemførelse af den nationale lovgivning)

(2010/C 209/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd og Ladbrokes International Ltd.

Sagsøgt: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 49 EF — nationale retsfor skrifter, der forbyder foranstaltning af spil og væddemål uden bevilling, og som forbeholder en eventuel bevilling for én person for at beskytte almene hensyn og den offentlige sundhed — afslag på at meddele bevilling til en person (der driver virksomhed via Internettet) som allerede har en bevilling i andre medlemsstater, herunder i den medlemsstat, hvori vedkommende har hjemsted — tvingende almene hensyn

Konklusion

- 1) En national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som tilsigter at begrænse afhængighed af hasardspil såvel som at bekæmpe svig, og som faktisk bidrager til, at disse mål opnås, kan anses for at begrænse væddemålsvirksomhed på en sammenhængende og systematisk måde, selv om bevillingshaveren/-ne tillades at gøre sit/deres hasardspiludbud på markedet attraktivt ved at introducere nye hasardspil og ved at anvende reklamer. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, om aktiviteter med ulovligt spil kan udgøre et problem i den pågældende medlemsstat, som en udvidelse af de tilladte og regulerede aktiviteter kan modvirke, og om denne udvidelse har et omfang, som kan gøre den uforenelig med formålet om at begrænse afhængigheden af spil.
- 2) Den nationale domstol skal ikke ved anvendelsen af en medlemsstats hasardspillovgivning, der er forenelig med 49 EF, i hvert enkelt tilfælde undersøge, om gennemførelsesforanstaltningen, som tilsigter at sikre overholdelsen af denne lovgivning, er egnet til at sikre opnåelsen af de forfulgte mål og er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, for så vidt som denne foranstaltning er nødvendig for at sikre denne lovgivnings effektive virkning, der ikke udgør en yderligere restriktion i forhold til den, som følger af samme lovgivning. Det er uden betydning for afgørelsen af tvisten for den forelæggende ret, om denne gennemførelsesforanstaltning er vedtaget som følge af en indgriben fra de offentlige myndigheder med henblik på at sikre overholdelsen af den nationale lovgivning eller som følge af en anmodning fra en borger inden for rammerne af en civilretlig sag med henblik på at beskytte de rettigheder, som han har i henhold til denne lovgivning.

3) Artikel 49 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som foreskriver en eksklusivordning til fordel for én eneste udbyder for afholdelse og udbud af hasardspil og forbyder enhver anden erhvervsdrivende, herunder en erhvervsdrivende, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, via internettet at udbyde tjenesteydelser, som er omfattet af denne ordning, på den første medlemsstats område.

(¹) EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. juni 2010 — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid mod Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-484/08) (¹)

(Direktiv 93/13/EØF — forbrugerftaler — vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand — retlig kontrol med, at de ikke er urimelige — ikke omfattet — strengere nationale bestemmelser med henblik på at sikre forbrugeren et højere beskyttelsesniveau)

(2010/C 209/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid

Sagsøgt: Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra g), artikel 4, stk. 1, EF, artikel 4, stk. 2, og artikel 8 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95, s. 29) — strengere nationale bestemmelser med henblik på at sikre forbrugeren et højere beskyttelsesniveau —

vurdering af kontraktvilkår, som omfatter definitionen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor

Konklusion

1) Artikel 4, stk. 2, og artikel 8 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for nationale forskrifter som de i hovedsagen omhandlede, der tillader en retslig vurdering af, om kontraktvilkår er urimelige, når disse omfatter definitionen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, selv om disse vilkår er affattet klart og forståeligt.

2) Artikel 2 EF, artikel 3, stk. 1, litra g), EF og artikel 4, stk. 1, EF er ikke til hinder for en fortolkning af artikel 4, stk. 2, og artikel 8 i direktiv 93/13, hvorefter medlemsstaterne kan indføre nationale forskrifter med hjemmel til en retslig vurdering af, om kontraktvilkår er urimelige, når disse omfatter definitionen af aftalens hovedgenstand eller overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor, selv om disse vilkår er affattet klart og forståeligt.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. juni 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-487/08) (¹)

(Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og EØS-aftalens artikel 40 — forskellig behandling — udbytte uloddet til hjemmehørende og ikke-hjemmehørende selskaber)

(2010/C 209/08)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og I. Martinez del Peral Cagigal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)